

administrationen af samtlige sygehuse under ét sygehusudvalg, hvis opgaver ville blive ganske uoverskuelige. Derimod skal der foretages en fælles sygehusplanlægning, så det sikres, at tidsfølgen for opførelsen af de enkelte sygehuse passer for det samlede behov. Dette er ikke mindst vigtigt med henblik på oprettelse af kostbare specialafdelinger.

Interessentskabet for kollektiv trafik skal tilrettelægge en fælles trafikpolitik for hele området og forestå en udbygning af den kollektive trafik.

De private busruter må samordnes med de offentligt ejede ruter.

Med hensyn til investeringer forudsættes, at staten fortsat deltager med tilskud til S- og T-baneanlæg, således som man også forventer ifølge trafikministeriets bidrag til perspektivplanen. Anskaffelse af busser m. v. bør derimod finansieres af de fem kommuneenheder alene.

Interessentskabet for hovedkloakering, rensningsanlæg og vandindvinding har bl. a. sin forudsætning i, at grænserne for de naturlige afstrømningsområder ikke følger områdets kommuneinddeling. Det er derfor nødvendigt, at overordnede kloakledninger og rensningsanlæg planlægges i fællesskab. Dertil kommer, at opførelse af nye anlæg i visse kommuner kan være nærmest forgæves, hvis andre kommuner misrøgter deres forpligtelse til nødvendig spildevandsrensning og afledning.

Anlæg og drift af hovedkloaker må fortrinsvis betales af de enkelte spildevandsproducenter.

Byudviklingen nu og i fremtiden sker især på områder, hvis vandforekomster er reserveret for den ældre del af hovedstadsbebyggelsen. Der er for længe etableret et samarbejde mellem gamle og nye kommuner i området om vandforsyningen, men det forekommer alligevel naturligt, at vandforsyning fremtidigt bliver en direkte fællesopgave.

Distribution af vand til forbrugerne bør fortsat varetages af de enkelte kommuner. Udgifterne ved områdets vandforsyning bør i princippet dækkes af forbrugernes betaling. Dersom investeringsopgaver ikke kan betales øjeblikkeligt over driften må der kunne optages de fornødne lån.

I den øvrige del af landet er en økonomisk udligning gennemført i det omfang tidligere selvstændige primærkommuner og amter er lagt sammen til større enheder. Hertil kommer virkningen af byrdefordelingslovene. Da der forudsættes opretholdt selvstændige kommuner og amter inden for hovedstadsområdet med forskelligt serviceniveau og forskellig udgiftspolitik, alt efter disse kommuners egen politiske bestemmelse, ville en fuldstændig udligning i hovedstadsområdet være urigtig. Den ville i øvrigt medføre risiko for en enorm opsvulmning af disse kommuners og amters udgiftsniveau. Det følger af, at regningen ved fuld udligning betales af samtlige områdets beboere og ikke af beboerne i hver kommune for sig. En begrænset udligning både under hensyn til amternes og kommunernes skatteindkomstgrundlag og deres udgiftsbehov efter objektive kriterier er imidlertid påkrævet.

Udligningsgraden må nødvendigvis hvile på et skøn. En udligning på 40 pct. både for amter og kommuner forekommer rimelig. Herved skal erindres, at der desuden kan blive tale om en særlig lånestøtte efter beslutning af planlægningsrådet til udviklingskommuner, der ifølge den samlede regionplan forventes byudviklet i et hurtigere tempo end økonomisk muligt ud fra de pågældende kommuners egne finansielle forudsætninger. I øvrigt følger en yderligere udligning af, at kollektiv trafik og vandindvinding samt hovedkloakering og rensningsanlæg efter forslaget samles under fællesjede og fællesfinansierede interessentskaber.